

Paul Goma

Paris, 22 februarie 2007

Către prietenii din Timișoara / Și din toată țara:

Ca toate poveștile bine construite și aceasta începe cu sfârșitul: ni se prezintă efectul înainte de a cunoaște cauza:

La 7 februarie acest an Dan Culcer mi-a transmis ceea ce capturase prin internet de pe *Bună dimineața, Israel* (nr 421):

“Scrisoare de protest adresata de Federatia Comunitatilor Evreiesti din Romania (...) F.F. URGENT – catre PRIMARIA MUNICIPIULUI

TIMISOARA

Domnului Primar ing. GHEORGHE CIUHANDU PROTEST

“Federația Comunitatilor Evreiesti din Romania a aflat cu stupeoare despre hotararea Consiliului Primariei Municipiului Timisoara de a conferi scriitorului Paul Goma titlul de Cetatean de Onoare al orasului, “pentru intreaga sa activitate”.Consternarea organismului reprezentativ al evreimii romane se datoreaza in exclusivitate antisemitismului virulent care impregnaza multe, daca nu majoritatea luarilor de pozitie ale dlui Goma in arena publica. O parte insemnata a scrierilor literare, memorialistice sau publicistice ale autorului Paul Goma este intesata de falsificari crase ale istoriei. In aceste scrieri, etnia evreiasca este prezentata, in ansamblul ei, ca raspunzatoare pentru o serie intreaga de nenorociri care s-au abatut peste Romania - de la rascoalele taranesti din 1907 si pana la pierderea Basarabiei, instaurarea comunismului si falsificarea vinovata a trecutului, atat in vremea regimului totalitar cat si dupa rasturnarea acestuia. Dl Goma are incontestabile merite de important opozant al comunismului, dar (...) el a urmarit si continua sa urmareasca, intr-o maniera vadit tendentioasa, culpabilizarea evreilor pentru vinovatii imaginare, in “cea mai buna” traditie a antisemitismului. In opinia sa, evreii ar fi un corp etnic monolitic, care (...) complotizeaza si astazi impotriva poporului roman, inclusiv printr-o pretinsa instigare la nerecunoasterea valorii literare a scrierilor semnate Paul Goma si la izolarea sa in viata intelectuala romaneasca. Antisemitismul cultivat de Paul Goma este cu atat mai pernicios cu cat faima domniei sale de curajos dusman al totalitarismului l-ar recomanda, in conditii normale, ca punct de reper moral pentru tanara generatie. Din nefericire, luptatorul contra ideilor si practicilor totalitare este dublat, in mod straniu, de un practicant al urii irationale la adresa unei intregi etnii. Or, aceasta atitudine programatica corespunde insasi definitiei rasismului. Acordarea acestei distinctii se afla in contradictie flagranta cu pozitia unor reprezentanti de marca ai societatii civile romanesti, a Uniunii Scriitorilor, care au condamnat elucubratiile antisemite ale lui Paul Goma. In atari conditii, Federatia Comunitatilor Evreiesti din Romania protesteaza energic impotriva acordarii, de catre Municipiul Timisoara, a titlului de Cetatean de Onoare, unei persoane care nu poate aduce decat dezonoare justificatului renume de care se bucura, de multe decenii daca nu de secole, orasul dumneavoastra, ca loc al convietuirii armonioase a etniilor si religiilor.

Cu multa stima si consideratie,

Dr. Aurel Vainer - PRESEDINTE”

Dar ce anume stârnise - și de astă dată - mânia curat-achiliană a Federației? Încă un act de “antisemitism” odios ori, ca de obicei, la holocaustologi, o insuportabil de lungă tăcere asupra Holocaustului din România - care tăcere vinovată trebuia ruptă de urgență (potrivit Ordonanței, nu?), prin o tradițională, “preventivă autoapărare”... agresivă?

Câteva ore mai târziu Mircea Stănescu, din București mi-a trimis: “Proiectul de hotărîre din 23.01.2007”.

“ROMÂNIA JUDEȚUL TIMIȘ PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA CABINET PRIMAR Bd. C.D. Loga nr. 1, Timișoara, tel: 0040256 – 409363, fax0040256 – 409635 , e-mail: gheorghe. ciuhandu @primariatm.ro internet: www.primariatm.ro

Către Domnul Paul Goma

Stimate domnule Paul Goma,

În conformitate cu prevederile art. 50 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, modificată și completată de Legea nr. 286/2006;

Vă comunicăm:

HOTĂRÂREA NR. 1/30.01.2007 – privind conferirea Titlului de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara domnului Paul Goma.

Hotărârea a fost adoptată în ședința Consiliului Local al Municipiului Timișoara din data de 30 ianuarie 2007.

Hotărârea menționată poate fi accesată și pe site-ul HYPERLINK "<http://www.primariatm.ro>" www.primariatm.ro.

Cutuma Consiliului Local Timișoara este ca, după acordarea lor, titlurile de Cetățean de Onoare să fie înmânate direct, în ședințele Consiliului Local.

Data fiind situația excepțională în care vă aflați, ar exista două variante pentru a vă înmâna acest titlu: ori să așteptăm până la o dată la care veți putea să veniți în România și să vi-l înmânăm într-o ședință a Consiliului Local, așa cum facem de obicei în astfel de cazuri, ori să vă trimitem Diploma de Cetățean de Onoare printr-un serviciu de curierat. Așteptăm propunerea dumneavoastră vizavi de modul în care doriți să intrați în posesia acestui titlu.

Cu respect,

Gheorghe Ciuhandu,

Primarul Municipiului Timișoara”

Această Hotărîre a fost completată cu:

“(...) Având în vedere Referatul nr. SC2007 - 24622 / 15.01.2007, al Primarului Municipiului Timișoara, domnul Gheorghe Ciuhandu;

Având în vedere avizele Comisiei pentru administrație locală, juridică, ordine publică, drepturile omului și probleme ale minorităților și Comisiei pentru cultură, știință, învățământ, sănătate, protecție socială, turism, ecologie, sport și culte din cadrul Primăriei Municipiului Timișoara.

În conformitate cu prevederile art. 38 alin.8 din din Legea nr. 215 / 2001 privind administrația publică locală, modificată și completată de Legea nr. 286/2006;

În temeiul prevederilor art.46 alin.1 din Legea nr. 215/2001 privind

administrația publică locală, modificată și completată de Legea nr. 286/2006;

HOTARASTE

ARTICOL UNIC: Se conferă Titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara domnului PAUL GOMA, pentru întreaga activitate.

Președinte de ședință

Contrasemnează

PAVEL ȚEPENEU

SECRETAR IOAN COJOCARI”

Însă protestele-denumirile-înfierările de cea mai pură extracție bolșevică abia au început - fiindcă “sentinelele” nu dorm, nooo:

“Ambasada Israelului în România a remis protestul inclusiv Prefecturii Timiș, precum și Ministerului Administrației și Internelor, România liberă editia Transilvania Banat, Laura M. Fortiu, 07 feb 2007”;

“Ambasadorul Israelului în România a protestat față de acordarea titlului de cetățean de onoare al Timișoarei scriitorului Paul Goma, transmite Europa Liberă. Ambasadorul a adresat o scrisoare de protest ministrului de interne și primarului din Timișoara, argumentând că Paul Goma este autorul mai multor articole cu tentă antisemită spune revista maghiară Nyugati Jelen, citată de postul de radio din Praga” (blog Andrei Bădin - luni, februarie 12, 2007)

Pentru cine nu a auzit cu ce anume se ocupă un ambasador al Israelului în România, să afle: nu doar cu protestele - contra “articolelor cu tentă antisemită” (sic), ci mai ales cu denunțurile-demascările la Ministerul de Interne (același MAI de sinistră amintire).

Prin asta Ambasada Israelului dovedește o indefectibilă tovarășie ideologică bolșevico-sionistă cu tovarășul deputat Stepaniuk de la Chișinău, care, de la tribuna Parlamentului ceruse Ministerului Culturii, Procuraturii și, cum altfel?, Ministerului de Interne (KGB-ul de pe Bâc) să interzică volumul meu **Basarabia** în... Basarabia, ca “fițuică” antisemită și antisovietică - individul, având o boală de ochi nu mai citise din adolescența-i komsomolistă, dar, ca tot handicapatul, a cerut să i se sufle la ureche un citat din specialistul în antisemită: tovarășul nostru de veacuri, calpuzanul “Radu Ioanid” (evangelist și al contrafortioților V. Ciobanu și V. Gârnet).

Ca recompensă pentru serviciile aduse patriei române și acest ambasador ne-român (m-am întors la Excelența Sa Vigilinele și Principialul Denunțător) va primi la sfârșitul mandatului - cu coroană, cu cele mai înalte distincții pentru “apărarea onoarei României” de fioroșii antiisraelianiști - cetățenia română, ca și antecesorul: Sandu Mazor. Astfel se va reconstitui încet dar sigur Aparatul de Stat și de Partid distrus(e) de blestematul Ceaușescu, “cel care i-a alungat pe evrei din România”, potrivit raportului Tismăneanu - și el un... biet “alungat”...

Se vede că în ceea ce mă privește nu este suficient să fiu român pentru mi se restituie cetățenia română. Condiția ar fi: să trec prin Israel, acolo să-mi fac autocritica la sânge, să-mi iau angajamentul solemn că nu voi mai calomnia politica rasistă, colonialistă, apartheidistă, sclavagistă a “democrației” domnind în Țara Sfântă, cea preventiv-apărată de Ziduri ale Rușinii Ierusalimului și de garduri de sârmă ghimpată în care sunt parcați neo-indienii: băștinașii palestinieni - toate aceste semne de civilizație europeană /sic/ impuse cu tancurile, cu elicopterele, cu avioanele, cu bombele cu fragmentație, în văzul și în tăcerea asurzitoare ale “colegilor” noștri, scriitorii evrei de origine română, de la Mirodan la Volovici - abia apoi să solicit Cotroceniului iubit de totalitatea intelectualitat solidarnică (dar numai cu dulăii) acordarea “cinstei de onoare”...

Tot pentru neștiutori:

- “revista maghiară Nyugati Jelen”, care poartă cuvântul denunțatorului ambasadorial este o publicație securistă (maghiară, din România, se înțelege);

- “postul de radio din Praga” este denumirea codificată (sic) și adânc subversivă (să nu cumva să afle dușmanul!) a Europei libere.

Dan Culcer îmi transmite răspunsul primit în 19 februarie 2007 de la cabinetul primarului Gheorghe Ciuhandu:

(...)“Stimate Domn,

am discutat cu domnul primar pe marginea mailului dvs. Din pacate, domnul primar nu a primit decat un singur protest, pe care vi-l atasez, despre celelalte citind doar in presa, la fel ca noi toti. Am inteles ca ar exista si un protest al Ambasadei Israelului la Bucuresti, insa acesta nu a fost trimis Primariei Timisoara.

In ceea ce priveste persoana d-lui Paul Costin protestul acestuia s-a rezumat la cateva declaratii in mass media locala. (...) Domnul primar va roaga, in masura in care este posibil sa-l tineti la curent cu demersurile dumneavoastra.

Cu stima si multumiri, Violeta Mihalache ”

*

Cam lung preambulul, dar nu strică să afle românii cu ce se ocupă toată ziua-bună ziua holocaustologii a căror vocație (din lipsa de adevărate vocații), devenită profesie gras-plătită (unde mai pui că prin ea îți verși nepedepsit toate frustrările sociale, sexuale, hibale) - este aceea de fabricanți de antisemiți.

Iar acum, o explicație:

Am tot așteptat să-mi sosească prin poștă textul Hotărîrii. Nu eram neliniștit, așteptam să treacă două-trei săptămâni - doar aveam exemplul odiseii scrisorilor expediate de Traian Băsescu și care, dacă plecaseră totuși de la București, nu poposiseră direct la adresa mea pariziană (în cel mult patru zile), ci stătuseră carantinizate, la murat la

Ambasada RSR, unde adevăratul șef “diplomatic” (ca pe timpul lui Ceaușescu: tovarășul șofer-major) le cercetase îndelung, pe toate fețele pe ambele dosuri, le pipăise, le mirosise, le “ascultase” - înainte de a le lăsa să circule.

Numai că de ieri, la Timișoara treburile s-au precipitat. Deci nu mai aștept plicul cu Hotărîrea autentică, mă folosesc de copia trimisă prin poșta electronică.

Si zic:

Paris, 22 februarie 2007

Către prietenii din Timișoara,

Hotărîrea Domniilor Voastre de a-mi conferi titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara mă... onorează și îmi oblojește multele și încă mustindele răni pricinuite de dușmani, dar mai ales cele rămase amintire de la... - «Cine ți-a scos ochiul?, «Frate-meu», «De asta ți l-a scos atât de temeinic”: doar suntem români getbegetnici, născuți-crescuți în cultul vinderii și uciderii de frate: mitul *Miorița*.

Permiteți-mi, vă rog, ca înainte de a mulțumi celor care au propus, au dezbătut, au apărat alegerea împotriva împotrivicilor (care o contestau cu scuipați ca: «Antisemitule!”, cu argumente... neargumentate, cu afirmații fără probe, adică citatele din “tente”...), în final au decis onorarea modestelor mele fapte - permiteți-mi, ziceam, să mă mir (în Basarabia “a se mira” are și înțelesul de a lăuda) de ineditul unei acțiuni care merge împotriva obișnuinței, a înțelepciunii, împotriva tradiției - de veacuri... - a comunității noastre românești.

Mă mir, deci, în ambele accepții:

Cum adică: să nu fi știut timișorenii - cu primarul în frunte! - că luînd o astfel de inițiativă, rezistînd mârâielilor, cârtelilor, acuzațiilor, etichetărilor (care cad și în capul hotărîtorilor) că persoana pe care ei au decretat-o “Cetățean de Onoare”, departe de a fi ceea ce este anunțat, din contra:

- Goma nu este *cetățean*: nici român nici francez, ci *refugiat politic român în Franța*. Împreună cu întreaga familie fusese des-cetățenizat de Ceaușescu, în vara-toamna anului 1977, încă înainte de a părăsi România. Băsescu nu l-a repus în drepturi nici acum, în 2007, iar ministrul Justiției Macovei pretinde că, în general nu i se retrăsese cetățenia și că în special nu știe nimic despre situația soției și a fiului, căci dânsa nu a avut timp să se intereseze, dânsa avînd alte înalte preocupări procuratorice;

- Goma nu “aparține”: fusese membru al Uniunii Scriitorilor, însă în aprilie 1977, pe când era arestat pentru inițierea, animarea Mișcării pentru drepturile omului, Consiliul îl exclusese pentru “trădare de patrie”. Blandiana, membru al înaltului for pretinde acum că ea nu participase la acea ședință (de excludere - pentru trădare-de-patrie),

deci nu știe ce s-a dezbătut; Manolescu susține că nu există, în arhiva Uniunii, hârtii care să dovedească excluderea (chiar dacă eu o reprodusesem în secțiunea **Bărbosul din Culoarea Curcubeului**, Polirom, 2005), apoi el nu prea crede ca Partidul făcuse așa ceva, fiindcă (!) la o ședință de prin 1978 (?) în care scriitorii s-au arătat atât de dârji față cu agresiunea de-sus-de-tot, încât... un activist de frunte, prezent, a avut aproape (sic) un atac cerebral (“cam cerebral”, ca să fie pre limba Manolescului - asta fiind legătura strânsă dintre prefectură și UNESCO);

- Goma nu are existență ca scriitor: după ce fusese interzis de comuniști între 1970 și 1977 (perioada din țară), apoi între 1977 și 1989, un total de 19 ani - perioadă în care Ceaușescu nu îi distrusese volumul **Camera de alături**, ci decisese doar (sic) scoaterea lui din librării și biblioteci - iată că începând din chiar iunie 1990 (repet: iunie 1990) anticomuniștii și prietenii săi buni: Liiceanu, Pleșu, G. Adameșteanu, M. Dinescu, N. Manolescu, sprijiniți de Monica Lovinescu și de Virgil Ierunca au fost de acord ca volumul de mărturie despre mișcarea pentru drepturile omului din 1977 (iată, s-au împlinit trei decenii!) **Culoarea curcubeului** să fie retras imediat din librării, depozitat (iar peste doi ani trimis la topit, la fabrica Bușteni). Niciunul dintre “colegii” scriitori nu a formulat măcar o întrebare retorică: «Putem noi, Românii, membri ai unei comunități fără hârtii să distrugem cărți, de cum am căpătat (de la Brucan) libertatea de a le edita?» Nimeni din GDS (Filipescu, Berindei, Vianu, S. Alexandrescu), nimeni dintre vedetele-micului-ecran: Patapievici, D.C. Mihăilescu, Alex Ștefănescu, Breban, Țârlea, Dan Stanca; dintre redactorii de reviste literare, dintre gazetari (cine: C.T. Popescu?) nu a îndrăznit să spună-scrie *adevărul*: cărturarul și editorul Liiceanu trimisese la topit o carte despre 1977 (când el - când ei, toți, cu excepția lui I. Negoieșcu - se ilustraseră prin o absență răsunătoare). Comunistul Ceaușescu se mulțumise cu retragerea cărții - “anticomunistul” Liiceanu pășise hotărât la topirea unei cărți despre dezertarea “elitei culturale”, despre minciuna “rezistenței prin cultură”, despre trădarea de sine și de patrie a inginerului-sufletului-românesc. Și nu doar el: poetul “anticomunist” M. Sorescu distrusese plumburile romanului de el solicitat **Gardă inversă**, la editura Scrisul Românesc din Craiova (pentru a obține de la Iliescu portofoliul Culturii), iar cărturarul Papahagi ceruse și primise subvenție de la Soros pentru a publica **Patru dialoguri**: nu le-a editat, nu a restituit Fundației banii - de el solicitați, fără știrea autorului.

Când, în 2005, în sfârșit (după 26 de ani de la scriere) s-a ivit prilejul unei adevărate ediții a **Culorii curcubeului** (completată cu **Bărbosul**), la presiunile holocaustologilor de tustrele sexele, directorul editurii Polirom Silviu Lupescu a suprimat fără încuviințarea autorului “Introducerea”, ca și “Addenda” - pentru a nu fi atacați, în editura sa (și a lui Serge Moscovici, mâncătorul de româ-

ni) intelectualii de vază ai țării, faimoșii rezistenți prin cultură (Liiceanu, Adameșteanu, Manolescu, Pleșu, Breban, Uricaru, Țoiu, Mircea Martin, Buzura, E. Simion, M. H. Simionescu, Bălăiță, Fănuș Neagu, Blandiana - dânsa fiind înalt-specializată în arpagicultură...).

Altfel Goma, din *scriitor samizdatizat* (1970-1990), a devenit un *scriitor internetizat*: nu are dreptul de a publica în periodicele românești - vezi editorialul excomunicant "Adio, Domnule Goma!", *România literară* din decembrie 1998, semnat de șefu-și: N. Manolescu; vezi condamnarea lui Liviu Ioan Stoiciu pentru "publicarea, în *Viața românească* a "unor fragmente din jurnalul lui P. Goma, antisemite" (și pentru legionarism!) - autor președintele Manolescu, acuzat și el mai ieri de legionarism, de antisemitism, acum, cu stadiul de reeducare încheiat (concret: prin vânzarea editurii Cartea românească lui Silviu Lupescu; prin favorizarea vinderii fostei Case a Scriitorilor escrocului "Freddy" asociat cu fostul ambasador Sandu Mazor devenit cetățean de onoare al României), reabilitat, vâslind din greu (pe lângă boi...), pentru a obține ambasadoriatul UNESCO cu mâinile de ajutor ale ambasadelor Israelului și USA.

Goma nu este acceptat nici în revista 22, nici în dilematica *Dilema*, nici în *Observatorul cultural*, nici în *Timpul* de la Iași (publicații profilate pe antisemitizarea lui, fără acordarea dreptului de replică). Goma, ca autor, nu mai are ce căuta în editura Apostrof - unde a inaugurat o colecție, cu **Sabina**; nu are ce căuta în editura ALLFA, unde a deschis o colecție cu **Roman intim**, însă la intervenția tripletei extrem de culturale: Breban-Buzura-Bălăiță, a fost exclus: Frățila nici la scrisori nu a mai răspuns, cum se obișnuiește pe la noi, prin Europa, necum la propunerile - demult acceptate - de editare; cât despre "editura-lui-Buzura", acum "editura-lui-Patapievici" (a Institutului Cultural, așa ceva - unde Nina Cassian are tron de cinste) nici vorbă : nu are unde își tipări "răcnetele răgușite ale disidenței" (s-a observat: a fost fidel citat M. Mihăieș, timișorean și purtător de serviete ale lui Manolescu, Tismăneanu, Patapievic);

- Goma nu este o persoană "de Onoare": a scris "articole cu tentă antisemită" (re-sic), potrivit "opiniilor" construite din vânt ale holocaustologilor-de-profesie-extrem-de-lucrative.

Adevărat: eu, copil, posesor de memorie normală, rămas la 28 iunie 1940 fără țară, fără tată, fără alfabetul nostru, fără cărțile noastre - am scris de câte ori am avut prilejul despre Ion Antonescu, acela care la 22 iunie 1941 a ordonat ostașilor să treacă Prutul, să zdrobească vrăjmașul de răsărit și miază-noapte, să ne libereze pe noi, basarabeni, bucovinenii de nord, herțenii căzuți în robia bolșevică.

Dar Domniile Voastre, dragi timișorence și iubiți timișoreni: nu știți istorie? - vorbesc de Istoria României cea din 1944, rollerizată, apoi din 1965 ceașizată, din 1990 pelinizată-măgurenizată, recent tismănizată? Cum de nu ați ținut seama de faptul că adevărul - fie el

și cam-obiectiv, pre limba lui Manolescu - este scris de învingători: ieri de ruși, azi de rușii cei cu mai multe stele pe drapel (potrivit abject-corectitudinii)?

Cum de ați îndrăznit să contraziceți, să sfidați litera de evanghelie a Partidului-și-Guvernului-Etern și a Securității Așșderi? Să faceți Domniile Voastre, reprezentanți ai unei mici-municipalități ceea ce nu au făcut Ministrul Justiției și Președintele României de teama că vor fi bătuti la palmă de știm-noi-cine, vechii viziri ai Noii Porți ?

Ce-o să pățiți cu nimeni n-o să-mpărțiți.

Eu, beneficiar-profitator, de câteva zile mă scarpin în barbă, mă ciupesc, doar m-oi trezi din acest vis - ca niciodată: unul bun, frumos.

Va rămân recunoscător.

În ciuda multor vorbe rele (și proaste) rostite despre comunitatea noastră românească, sunt obligat să admit: nu suntem noi, românii chiar ultimii dintre ultimi. Iată, anul trecut Municipiul Pitești s-a oferit să-mi asigure o casă (primarul, bucovinean refugiat, știa ce înseamnă să fii român, însă fără o Românie, fără un adăpost, fără un cimitir unde sa aduni osemintele părinților, împrăștiate): am fost atins drept în inimă de acest semn de omenie, de frățietate, chiar dacă nu s-a materializat... re-încetățenirea.

Acum, la inițiativa asociațiilor de revoluționari, primarul Timișoarei a înfruntat criticele tovarășești, acuzațiile holocausticești, denunțurile ambasadorești - a semnat Hotărîrea și...

Singura întrebare a lor: când-unde să mi se înmâneze titlul onorant: să-mi fie trimis prin poștă, aici, la Paris, în exil? Să mai avem puțintică răbdare, până vin în România, la Timișoara, atunci-acolo să mi se dea direct?

Dragi prieteni din Timișoara:

Va rog să păstrați hârtia de preț acolo, la Domniile Voastre, la Timișoara. Să fie ca un cui al lui Pepelea. Cine știe: poate că va face "el" ce nu au făcut nici Iliescu, nici Constantinescu, nici Băsescu în 17 ani: să înlesnească întoarcerea familiei mele în țara mult mai a noastră decât a lui Iliescu, a lui Constantinescu, a lui Băsescu la un loc.

Vă mulțumește

Paul Goma